

GÁNH NẶNG KHÔNG AI THẤY

Khi còn trẻ, trách nhiệm có vẻ là một từ nghiêm khắc – nó không có sức hút của phiêu lưu, màu sắc của thành công. Người ta mơ về kết quả; trách nhiệm đến sau, âm thầm, và ở lại lâu hơn tất cả những thứ còn lại. Thời gian dạy tôi rằng cuộc đời một con người không được đo bằng những ngày phi thường. Nó được đo bằng những ngày bình thường, khi không ai nhìn thấy, khi bạn chỉ đơn giản phải làm những gì cần phải làm.

Trách nhiệm có một cái giá, cao hơn nhiều so với hầu hết mọi người tưởng tượng – nó tốn thời gian, năng lượng, cơ hội, đôi khi cả một phần giấc mơ của chúng ta. Không có cuộc đời nào không có giá phải trả; chỉ có những người chọn cái giá nào để trả. Với năm tháng, tôi bắt đầu tôn trọng ít hơn những người nói về sự hy sinh của họ, và tôn trọng nhiều hơn hẳn những người sống nó trong im lặng.

Trách nhiệm không sinh ra từ sự vâng lời. Nó sinh ra từ tình yêu. Khi bạn yêu điều gì đó, bạn chăm sóc nó; khi bạn chăm sóc nó, bạn trở nên có trách nhiệm; và gánh nặng đó, dần dần, trở thành một phần của bạn. Không luật lệ nào có thể buộc bạn phải hiện diện khi việc rời đi sẽ dễ dàng hơn – đó là những quyết định nội tâm, và chúng đáng giá hơn bất kỳ sự áp đặt từ bên ngoài nào.

Trách nhiệm có giá bao nhiêu? Rất nhiều. Nhưng nó tốn kém ít hơn vô cùng so với sự bỏ rơi. Khi thời gian trôi qua, chúng ta không nhớ những tiện nghi mình đã bảo vệ. Chúng ta nhớ những con người mình đã che chở, những lời hứa mình đã giữ, những gánh nặng mình đã chọn mang vác.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✕